

DOMOVINA

Upravišтво „Domovine“ v Ljubljani, Prešernova ulica 54
Uredništvo „Domovine“, Miklošičeva cesta 16, Telefon 72

Izhaja vsak petek.

Naročnina: Četrletno Din 7-50, polletno Din 15-
oletno Din 30-.

Konec glorijske S(tranke) L(judskih) S(leparjev)

Beg obtoženih tigrovskih ministrov pred sodiščem — Tigri so se zašpekulirali — Tigri odgnani od „državnih korit“

Se nobena stranka na svetu ga ni tekom poldruga leta tako polomila, kakor naša farovška stranka; saj pa tudi nobena druga stranka ni tako ociganila svojih volilcev kakor SLS. Zato ni čudno, da ji je ljudstvo sedaj dalo pravo ime in da se nekdanj tako čestitljiva SLS danes splošno imenuje: Stranka Ljudskih Sleparjev.

Kako pa tudi ne! Koliko zlatih gradov je SLS obetala volilcem pred volitvami, a niti ene dane besede niso tigri izpolnili. Vse svečane prisega so klerikalci prelomili, na vse so pozabili in prav nobenega uspeha ne morejo ljudstvu pokazati. Poldruge leto so klerikalni poslanci postovali po Beogradu in doma, pridno vlekli dijete, a drugega slovensko ljudstvo ni imelo od tega kakor škodo. Najprej so varali ljudstvo z avtonomijo. Ko so to požrli, so začeli vrteti lajno o sporazumu. Dr. Korošec se je objemal in poljuboval z liberalcem in »brezvercem« Radićem, venomer pa so škofovi listi trobili o silni korupciji ter o državnih tatovih.

Danes vemo, da je bila tigrovska avtonomija ravno toliko vredna, kakor tigrovski sporazum, ali pa kakor tigrovski boj proti korupciji. Vse troje je danes na prodaj za en počen groš.

Avtonomijo so tigri že zdavnaj pozabili, ker so jim bile mastne ministrske plače ljubše. »Sporazum« se je zadnji tednik izkazal, da je bil le slepilo. »Slovenec« piše sedaj, da lahko gre tudi »brez Radića«, torej tudi brez sporazuma. Sporazumaši pa se med seboj dajejo, kakor žganjarji. Radić zmerja »papa« Korošca, popisuje, kako govori iz škofovinskih duhov in kako so škofje porabljali tigrovsko vlado, da so reševali svoja veleposestva pred agrarno reformo. Listi ljubljanskega škofa na drugi strani razglušujejo Radića za norca, za pijanca, za brezverca itd. Videti je, da so bili zelo čedni »zavezniki« skupaj, in prav je, da nam vsaj sedaj povedo, kakšni so v resnici.

In ta korupcija! Tri mesece so bili tigri na vladi, pa niso imeli časa niti toliko, da bi sami vsaj enega korupcionista prijeli. Zadnjih 14 dni pa je tudi ta skrivnost pojasnjena. Dva tigrovska ministra doktor Korošec in Sušnik sta postavljena na zatožno klop zaradi korupcije. Kako sta

državo oškodovala in kako sta delala z državnim denarjem, smo že prej pojasnili, ko smo priobčili obtožnico proti tem visokim dostojanstvenikom. »Domoljub« misli, da bo zamorca opral najbolj s tem, če bo druge mazal, a se moti. Niti proti enemu Žerjavovemu demokratu ni bila vložena obtožba; četudi bi jo klerikalci vložili, ako bi bila le senca nepravilnosti na komurkoli; zato sta pa kar dva tigrovska ministra obtožena. Najbolj zanimivo je še to, da so klerikalci zadnji čas tako politiko delali, samo da bi se dr. Korošec in Sušnik lahko odtegnila pravični sodbi pred sodiščem.

Kakor smo že pisali, se je kralj silno prizadeval, da bi spravil poslance vendarle že enkrat k delu za ljudstvo. Na vse mogoče načine je poskušal doseči med njimi sporazum vsaj v taki meri, da bi parlament prišel skupaj ter rešil invalidski zakon ter zakon proti korupciji, ako že nič drugega. In kdo je bil najbolj zoper delo? Kdo je bil najbolj za to, da se še naprej samo govori, razsaja za oslovsko senco? Berite »Domoljuba«! On sam prizna, da so bili tigrovski poslanci »osrednje boja«. Seveda »Domoljub« vse zopet po svoji navadi lažljivo in sleparsko obrača in zavija in niti tega ne pove, da so tigri bili tisti, ki niso hoteli niti »sporazuma« niti pameti. Celotno v klerikalnih krogih ljubljanskih so zrajevali z glavami in rekli, da to ni lepo, da so klerikalci razbili »koncentracijo«, ker se ve, da sta se s tem dr. Korošec in Sušnik odtegnila sodišču, pred katero bi morala priti obtožena korupcija.

Tigri so se pa s svojo politiko tudi zašpekulirali. Z vso gotovostjo so mislili, da bodo, ako ne pride do koncentracije, potem zopet dobili oni nazaj svojo staro tigrovsko vlado, ki da bi vodila tudi volitve. Zašpekulirali so se, kakor so zašpekulirali koristi slovenskega ljudstva. Vladna moč jim je vzeta. Četudi s solzami, so se vendarle morali posloviti od ministrskih stolčkov, ki so jih imeli za »državna korita«. Hvala Bogu, da so odgnani. Ljudstvo za njimi ne bo žalovalo, ker so jim le škodo delali in davke na vijali. Sami pa naj sebi pripišejo, da so tako neumno špekulirali.

Se vedno se je pravica in resnica izkazala. Četudi ne takoj, pa sčasoma. Za-

dovoljni smo lahko, da je prišla polna resnica o zavoženi in brezvestni tigrovski politiki še tako hitro na dan. Da bi vsaj vse slovensko ljudstvo razsvetlil sv. Duh in mu pokazal pravo pot iz zmotnjave, v katero ga je spravila Stranka Ljudskih Sleparjev.

Sedaj pride nova vlada, vlada narodne koalicije, sam strah za tigre. Klerikalci so dali temu strahu ime P. P. vlada (Pašić-Pribičevićeva vlada). Mi pa pravimo, da bi bilo boljše, ako bi ji dali ime: Pa(šić) Pri(bičević); kajti vlada narodne koalicije je najhujša paprika za vse, ki bi radi kot ljudski sleparji živeli na račun ljudstva ter v državi delali zgago in nemir zato, da bi se oni sami debelili, ljudstvo pa bi moralo ubožati.

Vsekako pridejo sedaj tudi pri nas zelo razburkani časi; kajti klerikalni tigri, ki so se sedaj pri vladnih jaslih mastili, bodo prišli brez dijet in brez ministrskih plač z razbito glavo nazaj domov, pa bodo zopet razsajali in divjali kakor po besneli. Upajmo, da jim ljudstvo ne bo več verjelo; saj še osel gre samo enkrat na led.

Politični pregled

Kriza v naši državi se je zopet zasukala. Kosta Timotijević s svojim mandatom ni uspel, dasiravno je bilo precej izgledov. Stipa Radić je prošlo soboto v Zagrebu zopet imel nesramen govor proti kralju in državi, zmerjal pa je tudi oba svoja zaveznika Korošca in Spaha ter jima obljubljal, da ju bo na prihodnjih volitvah docela zmlél. To je klerikalce in muslimane tako razjarilo, da so Radiću obrnili hrbet in se

ponudili Timotijeviću

za skupno vlado z radikalci. Pripravljeni so torej bili zvezati se s tistimi, čez katere že vse mesece udrihajo in jim očitajo korupcijo. Iz tega se vidi, v kakšnih zadržkih se nahajajo posebno naši klerikalci, ki bi se za voljo ljubih korit in ministrskih stolčkov pobotali tudi z zlodjem. Vendar so radikali stavili takšne zahteve, ki bi bili klerikalcem onemogočili koritarstvo, samopašnost in slepmišenje z avtonomijo. Klerikalci in muslimani so končno radi predolgega pomišljanja dobili brco in Kosta Timotijević je kratko malo v sredo

kralju vrnil mandat

z izjavo, da mu sestava poslovne vlade iz različnih strank ni uspela. Kralju je

zdej preostala še poslednja parlamentarna možnost, da je za Timotijevičem

poveril Pašiča,

naj poskusi sestaviti poslovno vlado. Ker pa nacionalni blok ne razpolaga z dovoljno večino v parlamentu in ker obenem tudi ni verjetno, da bi Pašič mogel ustreči zahtevam drugih skupin, katere bi bilo treba pritegniti k sodelovanju, se lahko s precejšnjo sigurnostjo računa, da se bo sedanja kriza končala edino s tem, da

nacionalni blok izvede nove volitve.

Tudi drugod po svetu je zdaj nekaka doba volitev. Poseben merodajen je

izid volitev na Angleškem,

kjer so socialisti z dosedanjim ministrskim predsednikom Makdonaldom zopet občutno nazadovali, dočim so konservativci odnesli veliko zmago. Dobili so namreč: konservativci 399 mandatov, Makdonaldovi socialisti 151, liberalci 40 in ostale manjše strančice skupno le 13 mandatov. Konservativci imajo s tem v londonskem parlamentu dvetretjinsko večino in njihov vodja Baldwin že sestavlja novo vlado, ki bo imela povsem svobodne roke. V angleški zunanji in notranji politiki bo s tem nastopil popoln preokret, čigar učinki se bodo kmalu pokazali in jih bomo sproti beležili tudi mi.

Enake svetovno politične važnosti je tudi izvolitev

novega ameriškega prezidenta,

ki se je vršila prošli torek. Z znatno večino glasov je bil izvoljen dosedanji prezident republikanec Coolidge, ki ne dopušča vmešavanja Amerike v evropske politične zadeve, kar ima poleg dobrih strani tudi svojo senčno plat glede na razvijanje svetovne politike. Zedinjene države se namreč v evropske razmere ne vtikajo tam, kjer ni računa na profit. Kjer pa se pokaže kaj koristi za Amerikance, so hitro zraven...

K temu dvojemu pride še tretje, kajti tudi

v Nemčiji se volitve vršijo v kratkem

in bodo s svojim rezultatom pripelje svoje utež na uro mednarodne politike. Izid nemških volitev je težko predvidevati; ravno zdaj najbolj divja volilna borba. Naravno pa je že sedaj, da z volitvami v omenjenih treh svetovnih državah nastopa povsem nova politična doba.

Dopisi

JEŽICA PRI LJUBLJANI. V nedeljo dne 9. t. m. ob treh se vrši pri «Ruskem carju», Mala vas 16, izredni občni zbor sokolskega odseka Ježica. Dnevni red: prehod odseka v društvo; prememba pravil; nagovor društvenega tajnika; volitev načelnika; slučajnosti. — Na ta občni zbor se pozivlje vse članstvo odseka. — Odbor.

JEŽICA PRI LJUBLJANI. Da loči dobro seme od nadležnega plevela, označuje ljudstvo vse one zapeljance, ki tlačanijo nameram politikujoče duhovščine, za klerikalee. — Ze mnogokrat so odlični možje svarili pred to škodljivo zalogo v našem narodu, občani Ježice pa so imeli ravno te dni priložnost, spoznati, kako potrebna so povsod taka svarila. Naši klerikalci, «prijatelji» Kmetijske podružnice, bi namreč radi makar z nasiljem, intrigami, krivico in s korupcijo pomandrali kmetijski značaj kmetijske organizacije s tem, da bi na prvo mesto v Kmetijski podružnici posadili moža, ki nima k napredku kmetijske organizacije pokazati nobenih svojih uspehov; na njem visi le njegova žalostna avstrijska inkvizitorska praksa. — «Načelnik» Verbič in Verbičev odbor na srečo nista postavno veljavna in nikdar ne bosta, ostane pa lahko vsa klerikalna komedija s podružnico nam vsem le jasen spomin, kako bi izgledala kmetijska podružnica v vajetih Bizjaka in Jarca. Kajti tisto zborovanje pred Gasilnim domom — in v tem ga je Bizjak strašansko polomil — ni še nikak občni zbor, najmanj pa pravilno sklican in voden občni zbor, ampak

kvečjemu navaden klerikalni pomenek ali «reecimo» shod. Takih shodov pa Bizjak lahko uprizori brez škode za podružnico po vsej Dunajski cesti od Trsta do Maribora, in sicer pri vsakem konfinu makar po 10 na nedeljo. «Načelnik» Verbič pa, če bo naročil v tiskarni zase kake vizitke, naj svojo «načelniško» čast položi med ušesca. Tako ušesca menda pomenijo: nisem zoper to, da bi postal načelnik, ampak ratalo mi ni... Našemu «načelniku» se je ponesrečila že prva predajna seja, ker se pravi odbor še ne misli iti «rinkee talat». Pravi odbor se za vse te smešne otročarije Bizjaka ni zmenil. Na veljavnem, pravilno sklicanem in sklepčnem občnem zboru dne 2. novembra je dobil soglasno zaupnec in zahvalo za svoje delo. Prav tako soglasno pa so bili izključeni iz podružnice stebri Verbičeve vlade: Ivan Bizjak, Polde Lenčič in Lovro Kos. Na sramotni oder so postavljeni, da se pokoré za grehe in da pokažejo vsem, kam se lahko pride, če se hoče priti. Ljudski glas je božji glas. Amen.

SORA PRI MEDVODAH: «Domoljubaru» bomo le na kratko odgovorili na njegove nepodpisane očitke. Le zmanjša naj si tek po prerakanju z nami. Opozarjamo ga, da z ljudmi, katerim je vera le sredstvo za politično veriženje, ne maramo imeti opravka. Namesto da obrekuje poštene ljudi po «Laziljubu», naj raje nauči tisto mladino, ki zahaja v Orlovski dom, lepega in dostojnega vedenja, da ne bo nastopala po raznih prireditvah kakor divjaški Culukafrī ter motila poštene goste z ostudnimi italijanskimi kletvami, kakor se je dogodilo pred nedavnim tukaj. — Kolikor nam je znano, obstoji vsa vzgoja pri tukajšnjem Katoliškem izobraževalnem društvu v zabavljanju proti vsemu, kar je razumnemu človeku sveto in koristno. Še celo na shodih Marijine družbe, ki je sicer cerkvena organizacija, je govornik — kaplan — napadel poštene ljudi — člane dobrodelnega društva edino zato, ker ne tulijo v klerikalni politični rog. Gasilno društvo je tem ljudem največji kamen spodtike. Toda gospodje od «Domoljuba», zastonj je vsak Vaš napor. Vaše hinavsko sklicevanje na katoli-

Anton Stražar:

Krvavi denar

Povest iz minulih časov.

(Dalje.)

VIII.

Pred mestom Kamnikom je bila znana «Ulagarjeva» krčma. Tja so zahajali vsake vrste ljudje: vojaški begunci, tobakarski tihotapci, rokovnjači in taka pisana družba. Med te ljudi je prišel tudi Jurče...

Mrzel veter je pihal s Kamniških planin, ko je v zgodnjem jutru koračil Jurče po veliki cesti. S kaplanom Matijčetom bi bil še rad govoril, pa ga ni bilo doma. Hodil je zelo slabe volje...

V Dob je prišel naš mladi popotnik, ko je zvonilo baš sedmo uro. Krenil je k «Dragonarju», v tistih časih najbolj čislano krčmo ob cesti, da dobi malo okrepčila. Ko je tam zajtrkoval, pride v krčmo nov popotnik, ki prisede ravno nasproti Jurčetu.

Neznanec Jurčeta pazno motri; ker sta bila sama v hiši, ga bolj potihoma vpraša:

«Odkod in kam, mladi prijatelj? Za vruga, jaz sem že tebe nekje videl, ali me ne poznaš?»

Jurče si pazljivo ogleduje neznanca. Bilo mu je okrog petdeset let; imel je lepo črno brado, telovnik pa žametast s srebrnimi gumbi. Sploh je bil opravljen kakor boljši kmetje tistih dob.

Neznanec se skloni čisto k Jurčetu in pravi: «Glej no, glej, fant, slab spomin imaš, ali ne poznaš Pajka, ha, ha!»

Jurče se nehote zdrzne pri tej novici — kajti domislil se je one mrzle zimске noči, ko je stražil...

«Kam pa sedaj greš?»

«Sam ne vem kam.»

«Glej, zlodja, ali nisi več pri Šimnovcu? Saj so govorili, da boš enkrat mladi Šimnovec.»

Fant v glavnem pove Pajku vse izpremembe, ki so ga zadele. Pajk je med tem zajtrkoval; videlo se mu je, da je zelo ješč. Kajti velika suha svinjska klobasa mu je hitro izginila, žejo pa si je gasil s poličem vina.

«Torej še nimaš nič gotovega, kam bi se okrenil, da se skriješ pred vojaščino? Kaj pa, ali bi šel v našo družbo? Pa si brez skrbi pred vojaščino, fantič!»

«Kam neki bi pa šel?»

«Ne vprašuj! Ti pojdi z menoj, ako hočeš!»...

Dobre pol ure po tem tihem razgovoru sta že koračila Jurče in Pajk proti Kamniku...

Nizka in drugače nepriljudna krčma je bila Ulagarjeva. Pri domačinih ni bila ta hiša nič kaj v čislih. Pač pa so tja zahajali vsakovrstni tujci kaj sumljive zunanosti. Dasi drugače pogumen, je Jurče s precejšnjo tesnobo v srcu stopil za Pajkom v to hišo.

Petero možakarjev je hkrati pozdravilo Pajka v krčmi — poleg so pa vsi kaj pazljivo ogledovali Jurčeta.

«Tovariši moji, ali vam ugaja ta fant, ki bo sedaj naš?»

«Je videti, da bo še enkrat pravi ka jon, samo v šolo ga bo treba vzeti!» Tako mnenje izreče o Jurčetu Prelovšek z Gradišča.

Brez posebnih nagovorov je Jurče sedaj vedel, da je tovariš rokovnjačev, ki so se preživljali s tatvinami in po potrebi tudi z roparstvom. Poleg tega so se pa tudi pečali s tihotapstvom, hodeč na Hrvaško po tobak.

čanstvo ne razbije našega pokreta. Ljudje, katerim je laž, obrekovanje, denuncijantstvo in kvarjenje mladine vsakdanji kruh, nam ne morejo imponirati niti takrat, ko nastopajo kot navidezni pošteni. Padli so tako nizko, da pošiljajo pod okna vohunit človeka, s katerim se pošten človek ne druži rad, samo da bi kaj izvoliali in poslali novo laž v «Lažljuba». Gospodje, le tako naprej! V oslalem pa pripominjamo, da člani Gasilnega društva niso farovski hlapci.

SORA PRI MEDVODAH. V naši občini so zopet zavladali klerikalni mogotci, prezirajoč vsakogar, ki je nižjega stanu od njih. Ob volitvah so napeli vse sile, da bi ne izgubili županskega stolčka. Kaplan se je baje pri agitaciji tako pehal, da je bil potem par dni bolan. Klerikalci so ponujali v agitacijske svrhe žganje. Ob volitvah takšni niso po volitvah nič boljši. Nekdo, na katerega vsi znaki kažejo, da je klerikalec, si je izvolil vlogo nekakega kanfidenta, da je naznanil na davčni urad pretirane podatke o dohodnini in poslovnem davku, katera dva davka sta pritisnila baš pristaše gospodarske liste najhujše v občini. To ni primer, ampak maščevanje klerikalne klike. Kajne, to je po vašem programu: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe! — Ob drugih volitvah se pripravite, da boste morali pustiti županski stolček drugim, res pravim možem, ki jim bo v resnici za blagor vse občine, ne pa samo za dobro svojih privržencev. Dan obračuna pride ob novih volitvah. — Vse z n a l.

DOLNI LOGATEC. Na dan vseh mrtvih smo tudi pri nas okrasili grobove svojih dragih s cvetjem. Šolsko vodstvo, kateremu vsa hvala, je oskrbelo, da so šolski otroci olupšali grobove med vojno tu pokopanih vojakov. Sveta dolžnost županstva bi bila skrb, da bi se ti razpadajoči grobovi lepše uredili. V prvi vrsti bi se morali obnoviti vsaj napisi na njihovih skromnih križih, kajti tujka-mati, ko bo zahlevala, naj ji pokažejo grob njenega sina, bo bridko razočarana, ko ne bo mogla najti pravega mesta. V nedeljo sta zapela na pokopališču žalostinke tudi oba pevska zbora, Sokoli in Orli. Sokoli, ki so peli zadnji, so prestopili z domačega na vojaško pokopali-

šče ter tudi tam zapeli onim, ki počivajo daleč od svojcev. Čast njim! — Na naši farni cerkvi se blešči po šestih letih naše svobode še danes marmornata plošča z zlatim napisom v počestčenje 60letnemu vladanju Njegovega Veličanstva cesarja Franca Jožefa I. — Župnija Dolnji Logatec itd. Ta napis se blešči na župni cerkvi še danes kljub temu, da je izšel pred leti ukaz, naj preskrbe oblasti, da se vsi enaki sramotni napisi odstranijo. Gospod župnik, kateremu se menda še ni posvetilo v glavi, da bi bilo dobro odstraniti to ploščo, naj bi v sporazumu z vaščani nabral denar in na istem mestu naj bi se vzdala plošča z imeni, letnicami itd. v spomin vsem tistim župljanom, ki so postali žrtve svetovne vojne. Oblasti naj bi se zgenile in odstranile napis, ki proslavlja Habsburžana, sicer bodo logaški Orjunaši storili svojo dolžnost.

GORNJI LOGATEC. Sokolov prosvetni odsek nam je na Vse svetnike pripravil res lep, užitka poln večer. Podali so nam Potrovičovo dramo «Mrak». Nočemo se spuščati v podrobno oceno igre in posameznih igralcev, ki so vsi storili več kot svojo dolžnost. Omenjamo le, da je bilo treba iz nič kaj ustvariti, kajti za oder nam manjka vsega razen dobre volje. Nimamo ne kulis, ne raznih gledaliških potrebščin in vendar nam je dobra volja iznajdljive režije v nekaj dneh pričarala vse, kar se je rabilo za predstavo. Podaljšana Lenassijeva dvorana je bila nabito polna, občinstvo navdušeno in nadvse zadovoljno. Ena sama želja nas je družila vse: da bi naši diletantje skoro mogli nastopiti na lastnem odru v lastnem prostornem domu! — Kakor čujemo, pripravlja prosvetni odsek znamenito burko za Martinovo nedeljo, politična organizacija pa nadvse zanimivo predavanje dne 23. t. m.

BLOKE. Naš župnik g. Viktor Švigelj je imel pri svoji duhoviti pridigi v nedeljo dne 26. okt. Bločane v veliki «paci». Med drugim je omenil, da bo bog svoječasno Bločane kaznoval, ker ne spoštujejo «dobrih» duhovnikov s tem, da jim bo poslal slabega duhovnika. Te kazni božje smo pa Bločani že sedaj deležni in hujšega sploh pričakovati ne moremo. Ta šiba božja je za našo faro naš župnik. Na denar je, ko volk na meso, in

zraven pa še škodeželjen, kar je večkrat prav očitno pokazal. Najbolj je pa Bločane «urihital» na praznik Vseh svetnikov. Na ta dan je naš pastir zapustil faro ter šel na pojedino k neki novi maši. Kaj njemu mar verski obredil? Ljudstvo je to njegovo malomarnost primerno ožigosalo. Takoga postopanja Bločani do sedaj še niso bili vajeni kljub temu, da po izjavi župnikov niso bili še obdarjeni s tako spoštovanju vrednim božjim namestnikom. Glavno je, da gre gospodu dobro, da se mu od vseh strani steka denar. Zato ne mara dobiti kaplana, sicer pa tudi priti noče noben ravno radi njega, ker je povsod dobro poznana osebnost. To je pa dobro za njegov račun. Svoječasno so nekateri kratkovidni Bločani šli k škofu ter so zanj prosili, toda sedaj je teh zaslepljenec v vsej fari kvečjemu en odstotek. Gospod vedno govori, da so Bloke slabe in da bo faro zapustil. Želeli mu bomo srečen pot ter mu bomo izkazali vsaj ob tej priliki primerno čast, katere si tako želi.

PEČE. Dovolite, g. urednik, tudi nekaj iz naše hribovite občine. Dne 28. septembra smo imeli volitve. Vseh volilnih upravičencev je bilo 196, a oddanih glasov 162. SLS je dobila 106 glasov (6 odbornikov), a gospodarsko-obrtna lista 56 glasov (3 odbornike). Najbolj se je pehal za klerikalce nosilec njihove liste g. Janez Borštnar, ki je ob volitvah skoro pozabil na svoj stan. Še ponoči je klical kmete iz prepotrebne spanja ter agitiral. Dajte nam vsaj ponoči mir! Na dan volitev je imel g. župnik mašo že ob pol 6. uri. Pridigo je imel seveda politično. Povem vam, da postajamo že tudi mi siti politiziranja v cerkvi. Bilo bi res potrebno, da bi Jezus prišel zopet na svet, vzal bič v svoje roke in poglaval barantavce iz svojega svetega hrama. Kmetje, dajmo se že enkrat vzdramiti iz svojega duševnega tlačanstva in ne verjemimo vsega tistim, ki bi morali biti le naši dušni pastirji, a ki svoj položaj izkoriščajo v posvetne zadeve.

DVOR PRI ŽUŽEMBERKU. Pred par dnevi se je poslovil od nas večletni naš nadučitelj g. Ciril Dequal. Bil je dober gospodar, skrbno je učil in vzgajal naše otroke in vsa občina je bila z njim zadovoljna. Samo v farovžu so bili proti njemu. Ko je prišla na

Ker je bil Jurče zelo lakomen na denar, se je kmalu kar pomiril s svojo vestjo, ko je prišel med to pisano družbo. Mislil si je: nekaj časa se bom pač klatil iz kraja v kraj, potem se bo pa že kako presukalo... Kmalu je k družbi v gostilno prišlo še četvero ljudi; z mrakom so odrinili proti Tuhinjskem — vohunit, če se bo dalo kaj ukrasti ali drugače ugrabiti. Tako je Jurče hladnokrvno započel svoje novo življenje v rokovniški družbi.

IX.

Skoro bi se bilo doktorju Stoklasu slabo godilo, ko se je sešel z družbo tihotapcev-tobakarjev v samotni gostilni onkraj Brežic. Med tihotapci je bil tudi njegov sin Jurče...

V tretjem poglavju smo opisali snidenje dr. Stoklasa s sinom Jurčetom, ko je bil še pri Šimnovcu. Od tistega časa se je tekom desetih let mnogo izpremenilo.

Vrnivši se gospod Andrej z obiska pri svojem sošolcu, moravškem kaplanu, se je prijazni soprogi zelo čudno zdelo, da je bil tako otožen in duševno potr.

Skrbna Helenica je vpraševala moža, kaj mu teži srce, pa ni nič mogla izvedeti. Mislila si je, da se je morda prehladil ali da je drugače bolan. Pa ji je zanikal, naj ne skrbi za njegovo zdravje.

Kadar pa je hodil dr. Stoklas po samotnih vaških potih obiskujoč svoje bolnike, se mu je podoba njegovega sina Jurčeta vedno pojavljala pred očmi... Smilil se mu je njegov ljubljani otrok in vest mu je očitala bojazljivost, da se ne upa javno pokazati s svojim sinom — sadom brezskrbnih in vihravih študentskih let...

Poročil se je namreč dr. Stoklas, ko si je priboril obstoj za življenje, s Helenico iz imovite meščanske rodovine. Žena njegova je bila vzor zakonske ljubeznivke, a pogostoma je zalotila svojega soproga in se mu čudila, da je kar sredi besede obmolnil; če je bil pa pri oknu, se je zagledal kam v daljavo... Spočetka je Helenica skrbno vpraševala svojega soproga, kaj je vzrok njegovemu dušnemu nemiru, ker pa ji soprog ni izdal ničesar, temveč jo sam tolažil, ga ni hotela več nadlegovati in se je sčasoma povsem privadila zamišljenosti svojega soproga. Glavno praznino v njunem za-

konskem življenju je povzročalo le pomanjkanje otrok. Drugi tovariši Stoklasovi so po sprehodih vodili svoje otroke, dr. Andrej pa jih ni mogel. Rodila sta se mu dva kodrolaščka, a sta umrla že v detinskih letih. Gospa Helena je pogostoma vzdihnila proti svojemu možu: «Andrej, lepo je najino življenje v zakonu — toda zla usoda in nepoznana gorje sta v najinih srcih...» Gospa bi bila še nadalje tarnala, ali videvši svojega potrtega soproga, da je ob takih besedah postal kar zmeden, je vselej hitro obmolnila...

Vsa lepota majnika je sijala v naravi, ko se je dr. Andrej nekoč odpravil z doma v oddaljeno selo k nekemu bolniku. Šele na večer se je vračal proti domu.

Utrujen in potreben okrepčila se je spotoma oglasil v gostilni za Savo. Ker so pri «Ribiču» znali postreči vsakemu gostu, se je tudi dr. Andrej rad tu oglasal, kadar so ga že opravki nanesli mimo.

Ko je tisti večer sedel v stranski sobici, je s posebno pažnjo poslušal pogovore osmero pivcev, ki so sedeli pri drugi mizi. Spoznal jih je takoj za to-

krmi lo vlada «reda in pravice», so ga poglani nazaj v hribe, kjer je že prej bil 7 let. Edini vzrok je bilo osebno sovraštvo političnega nasprotnika, kateremu se je pred leti zameril, ker je v cerkvi pel in branil kraljevo himno «Bože pravde». Ko smo zvedeli o premestitvi, so šli takoj 4 odborniki s podpisi v Ljubljano in tudi iz Ambrusa je prišla deputacija občine k šolskemu oddelku prosit, naj se pustita naš in ambruški učitelj pri miru, ker smo z obema zadovoljni. V Ljubljani so nas sicer potolažili. Kakor nas z neke strani obveščajo, se je potem zgodilo takole: Poročali so v Beograd in od tam ljudski stranki, ki je odstopila odločitev poslancu Kulovcu in ta je odpisal: «Tako se mora zgoditi, kakor dekan zahteva!» Živimo torej sedaj v taki dobi, da en sam, ki niti iz naše občine ni, več odločuje kakor dve občini z vsemi prebivalci! Ali bomo še dolgo pustili, da nas bodo tako vodili za nos? Ali ni že zadnji čas, da v svoji občini sami odločujemo? Seveda krivec sedaj trdi, da bo šel vsakogar tožit, kdor bo trdil, da je on kriv. Nam je pa navsezadnje vseeno, ali je kriv Janškov Korl ali pa Rešetarijev Jože. Glavno je, da se bo v občini tako delalo, kakor ljudstvo hoče. Vam pa, g. nadučitelj, se za ves Vaš trud z našimi otroci in našo šolo najlepše zahvaljujemo ter obljublamo, da ne bomo mirovali, dokler se ta grda krivica ne popravi.

ČRNOMELJ. V nedeljo 19. m. m. je bil pri nas krožni plenarni sestanek JDS. Obiskal nas je delegat iz centrale g. Majcen. Po poročilih predsednika in tajnika smo napravili direktive za bodoče delovanje krajevne organizacije v Beli Krajini. O političnem položaju je poročal g. Majcen.

ČRNOMELJ. Dne 25. in 26. okt. je dramski odsek Sokola otvoril sezono z burko «Automobilist». Igralci so se potrudili in nudili navzoči publiki mnogo zabave. Tip pokornega moža, nad katerim vihiti žena copato, je brez vsake prisiljenosti podal br. Kastelic. Njegovo ženo Pepco, «državnega pravdnika», je podala sestra Malnerič in pokazala precizno popolno nadoblast nad možem. Zvesto in ljubečo ženo je z nežnostjo igrala sestra Šetina, njenega moža avtomobilista,

bakarske tihotapce. Dobro so si gasili žejo in pridno praznčili kozarce pa tudi krožnike.

«Ti, Jurče,» tako je povzel besedo prvi, bil je Pajek, «dobro si se danes odrezal in vreden si naše družbe. Nisem se nadejal, da znaš udariti s takim pogumom po graničarjih.»

«Veste, Pajek, jaz sovražim vse škrice in gospodo! Pa čemu? Pravil sem že vam vsem, da sem nekega dohtarja sin. A preklet bodi oče moj! Zapeljal je mater mojo; jaz sem prišel na svet, lumo pa je obrnil hrbet materi in meni. Sedaj ima gotovo kako gosposko babnico. Tako se ravna poštenost in pravica pri škricah! Fej jih bodi, prekletnik!»

«Ali pa ne moreš nikjer izvohati svojega ljubeznivega očeta, Jurče?»

«Za zlodja, vsako sled je zabilisal za seboj. Pa nič se ne bojim; enkrat se bova že kje sešla. In to rečem, takrat se poigram z njim kakor maček z miško!»

Vročje in tesno je postalo dr. Stoklasu pri srcu... Glava se mu je sklonila na prsi, v grlu ga je dušilo. Omedleval je...

Precej truda so imeli domači, da so predramili nezavestnega dr. Stoklasa; močeeč ga s hladno vodo. Prenesli so ga

ki s svojo premetenostjo skače čez zakonski plot in nudi drugi ženji nežno ljubezen, je popolnoma naravno podal br. Mrovlje. Sestra Gostiševa (ga. Rihar) je kot dalekovidna in izkušena dama stala zvesto ob njegovi strani. Nervoznost in ljubosumnost njenega moža Riharja (brat Štrbenc) sta bili posrečeni. Br. Štrubelj kot tip zaljubljenega pesnika je pokazal, da se znajde v takih vlogah. Tudi ostale vloge (s. Weissova kot Milči, s. Barletova kot Nina, s. Stariha kot Justi in naš novinec br. Skubic kot Coklja) so bile posrečene. Nekateri igralci in igralke, ki so na gledališki deski kakor doma, želimo videti tudi v kaki narodni igri. Zdravo!

CERKLJE PRI KRŠKEM. Po dolgem odlašanju se je vendar našlo vrlo gasilno društvo odločilo, da je začelo graditi nov gasilni dom, ker stari že dolgo več ne odgovarja svojemu namenu. Nov dom stoji sedaj v sredini vasi, kjer je stala starodavna lipa. Vkljub temu, da je dajala vsako leto svoj lipov čaj in prijetno senco, pod katero smo se vaščani prav radi ob nedeljah shajali, ji je vendar morala biti odločena nesrečna usoda. Prostor je določil stavbeni odbor, načrt doma pa je napravil g. Vahčić s pomočjo in nasvetom gosp. Petra. Nov dom bo prav krasna stavba, imela bo shrambo za orodje in veselično dvorano. Stolp bo visok 15 metrov ter bo tako viden po vsem Krškem polju. — Po končanem delu doma dobi gasilno društvo tudi novo motorno brizgalno, staro pa bo odstopilo novemu bratskemu društvu v Krški vasi. — Prihodnji mesec se prične pri nas graditi tudi parna mlekarna, d. z. o. z., katere predsednik je g. Franc Butara.

SLOVENJGRADEC. Na inicijativo gospoda Jožefa Rotovnika, veleposesnika v Legnu pri Slovenjgradu in prisednika okrajnega zastopa slovenjgraškega, se bo vršil v nedeljo 9. t. m. ob pol 3. uri popoldne v dvorani hotela Goll v Slovenjgradu družabni sestanek gg. občinskih predstojnikov in odbornikov slovenjgraškega okraja, pri čemer se bodo prejemale denarne naklonitve za podporo po strašnem neurju dne 8. avgusta t. l. prizadetim prebivalcem dolin Ločnice, Hrašnice in Radovljšice v srezu Kranj.

v kamrico, kjer je v zmedenosti in le pol razumljivo šepetal:

«Gorje meni... in mojemu sinu... Sin moj, ti me preklinjaš, pa ne veš zakaj!...»

Tudi pivce-tihotapce je silno zmedel ta dogodek. Najbolj pa je bil prizadet Jurče. Vrelo mu je v glavi... po čelu so mu tekle hladne srage... Da si opomore, gre na sveži zrak. Ko je bil tako zunaj, hodeč sem in tja... zasliši peket konjskih kopit. V mesečini zapazi kmalu v razdalji kakih tisoč korakov graničarje na konjih. Jezdili so naravnost proti «Ribiču»!

Jurče plane nazaj v sobo in zakriči:

«Bežimo! Graničarji so nam za petami!...»

Kakor bi trenil, se je gostilna izpraznila v divjem pobegu tihotapcev. Eden je v vsej naglici udaril tudi po leščerbi, da je nastopila tema. V peketu graničarjev in ropotu odbeglih tihotapcev pa se je v kamrici iz nezavesti prebudil dr. Stoklas. Njegove prve besede so bile: «Kje je moj sin?»... Toda nihče prisotnih mu ni vedel odgovoriti.

(Dalje prih.)

Vstop prost. Nastopajo slovenjgraški salonski orkester in razni pevski zbori. — Glede na dobrodelni namen tega sestanka se vabijo tudi vsi drugi krogi občinstva.

SREDIŠČE OB DRAVI. Po kratkem odmoru v poletnih mesecih je začel središki Sokol zopet z živahnim delovanjem. V telovadnici se pridno vadi, istotako se sokolski pevski zbor in naša dična godba pridno pripravljata na Martinov večer, ki bo gotovo zelo lepa prireditev. Kulturno-prosvetni odsek je reorganiziral sokolsko knjižnico, ki bo izpopolnjena z nad 100 lepimi novimi knjigami. Zavedajoč se velike važnosti knjižnice nam je podaril br. J. Zadravec velikodušni dar 1000 Din in s tem omogočil nabavo lepih novih knjig, ki bodo našim članom in prijateljem ob dolgih zimskih večerih zelo dobrodošle. Bodi br. Zadravcu na tem mestu izrečena pristrčna zahvala! — Petdesetletnico pisatelja Nušiča je proslavilo naše sokolsko društvo dne 26. m. m. z uprizoritvijo njegove veseloigre «Svet». Br. Vittori je uvodoma v kratkih potezah očrtal življenje in delo tega duhovitega pisatelja bratskega srbskega ljudstva. Režijo igre je vodil br. Zerjav in obnem podal glavno vlogo prav izbornu. Njemu ob strani br. Vittori ni zaostajal. Tudi vse ostale vloge so bile zasedene dobro in, kar je najbolj razveseljivo, s samimi novinci. Našemu gledališkemu odseku se ni treba bati za naraščaj. — Sestri Zidaričevi, Ivanuševi, s. Marta Kočvarjeva in Raušlova ter br. Savora, vsi so dobro podali svoje vloge in niti najmanj jim ni bilo poznati, da so večinoma prvič na odru. Središčanom je igra zelo ugajala. Zato žele imenovane še večkrat videti na odru. — Petdesetletnico pisatelja Fr. Ks. Meška proslavimo v nedeljo 23. t. m. z uprizoritvijo njegove drame «Pri Hrastovih». Režijo je prevzel naš neumorni br. Venigerholc, ki je že začel z vajami, da bo proslava tega našega pisatelja, ki je naš ožji rojak, izpadla dobro in velikega genija Meška vredno.

SV. KRIZ NAD MARIBOROM. Minil je čas vinske trgatve, ko je skrbni kmetovalec zbiral žlahtne grozde. Žal, da nas, tukajšnje kmete, prav nič ni veselilo branje, ker smo imeli poleti parkrat dobre berače, namreč točo, ki nam je zapustila le prazno trsje. Zato pa so bili na boljšem oni, ki ne kopljejo in ne špinajo, pa vendar berejo. In med temi je bil tudi naš dobro znani gosp. župnik, ki je prav pridno v nočnih urah hodil s svojo puto od preše do preše. Sedaj smo mu bili dobri tudi bralci «Domovine». Samo daj in si moj prijatelj! Tako je nekega večera privedla gosp. župnika pot tudi na Kozjak z namenom, napolniti si puto. Stopil je v klet naprednjaka, kj mu je od svojega pridelka odstopil škač mošta. A gosp. župnik si je mislil: «To je vendarle premalo za tega moža!» In hajd, naš gosp. si je nalil še en škač mošta v svojo puto. Med gospodarjem in našim gospodom je nastal prepir in skoro bi jih gospodar dobil za zahvalo po hrbtu. G. župnik si naj zapomni, da so tudi naprednjaki usmiljenega srca in ga navzlic njegovemu obrekovanju raz prižnice podpiramo. Prosili bi gosp. župnika, da nam na koncu zbirke pove, koliko je nabral, in sicer koliko vina in koliko zrnja, ker zmiraj jadikuje, da s tem ne more živeti.

**Priporočajte in širite
„DOMOVINO“!**

Kmetijski pouk

MENJALNA RABA TRAVNIKOV ZA KOŠNJO IN ZA PAŠO.

Po travnatih krajih, kjer se nahajajo sami travniki, je gospodarstvo s travniki v marsičem drugačno, kakor pa po naših poljedelskih krajih. Po takih krajih skrbijo gospodarji veliko bolj za travnike kakor pa pri nas. Saj so pa to tudi edina zemljišča, ki jih imajo in jih je treba obdelavati. Ker stoji po teh krajih živinoreja na visoki stopnji, imajo tudi ondotni travniki veliko višjo vrednost kakor jo imajo naši travniki. Tam gre ves gnoj in vsa gnojnica na travnike, zato se po teh krajih tudi toliko krme in tako dobra krma prideluje. In kar ne dosežejo ondotni gospodarji z bogatim gnojenjem, to dosežejo z dobrim obdelovanjem in s pametno porabo travnikov.

Ondotne gospodarje uči izkušnja, da delajo najbolje, ako rabijo svoje travnike tudi nekaj časa za pašo, in sicer menja je, nekaj časa za košnjo in nekaj časa za pašo. V ta namen imajo svoje travniške kmetije razdeljene v tri dele. En del popasejo v zgodnji spomladi, drugi del rabijo sploh za pašo in tretji del rabijo izključno le za košnjo. Izkušnje jih uče, da dobe na ta način najugodnejše uspehe. Ruša se zgosti in travniki ostanejo čisti od plevla, zlasti od mahu in različnih kobulnic. Pripisati je to bogatemu gnojenju in paši. Z gnojem in hojo se ruša zgosti in očisti od mahu. Veliko pridobi pa tudi živina in vsa njena reja, kajti na dorbi paši se živina vse drugače počuti kakor pa v hlevu in pri jasliah.

Seveda je pa vse to mogoče le v krajih, ki so po svoji naravi zelo travorodni, in na kmetijah, ki imajo svoje travnike okrog doma; dalje v krajih, kjer se travniki dobro gnoje in kjer je vsestransko izkoriščanje travnikov kar najbolj olajšano.

Taka menjava košnje in paše je za gospodarstvo zelo ugodna, toda žal, da ni povsod mogoča. Pri nas imamo le malo takih krajev, kjer bi se dalo posnemati tako gospodarstvo s travniki. Po naših poljedelskih krajih imamo premalo travnikov in premalo tako ugodnih travniških leg, da bi jih mogli izkoriščati menjalno za košnjo in za pašo. Pri nas je vpešana na travnikih samo jesenska paša in pri tej bo moralo zvečine tudi še nadalje ostati. Kjer so pa razmere količkaj ugodne za menjavo travništva s pašništvom ali pa za delno porabo travnika za zgodnjo pomladno pašo, tam naj se s tem poskusi, zlasti v tem primeru, če se kaže potreba za zgostitev ruše in za čiščenje travnika od mahu, škrobotca in kobulnic. Tako rabo travnika je treba podpreti z dobrim gnojenjem, da nam ruša vsled paše preveč ne trpi. Kjer je pašna izključena, se da tudi z valjanjem in gnojenjem vplivati na zgostitev ruše, kar je važen predpogoj, da se izgubi polagoma tudi mah s travnikov.

Gospodarstvo

TRŽNI PREGLED.

ZITO. Na prekomorskih tržiščih beležijo cene znaten padeč, dočim so pri nas za malenkost oslabele. Povpraševanje je majhno. Izvažajo se malo. Trgujejo se v Vojvodini: pšenica po 355 do 370 Din, turščica, sušena, po 245 do 250 Din, oves po 262 do 265 Din, moka «0» 555 do 570 Din, otrobi po okrog 170 Din za 100 kg na debelo.

FIZOL se je trgoval v Vojvodini po 440 do 450 Din za 100 kg. Na ljubljanski borzi se trguje fižol po 400 do 580 Din po kakovosti.

GOVEDA. Cene se drže. Na ljubljanskem sejmu v sredo so se trgovali za kilogram žive teže: voli, prvovrstni, po 14 Din, drugovrstni po 13 do 13-50 Din, tretjevrstni po 11 do 13 Din, buše po 9 do 11 Din, krave za klobase po 7-50 do 9 Din, krave, debele, po 12-50 Din, teleta po 16 do 17-50 Din. V Zagrebu so cene približno enake.

KONJI: Na ljubljanskem sejmu se je dobil par dobrih konj do 20.000 Din. Na zadnjem zagrebškem sejmu se je dobil 1 konj za 3800 do 6000 Din po kakovosti. Boljših vrst na zadnjem zagrebškem sejmu ni bilo.

SVINJE. Na ljubljanskem sejmu so se trgovali prasci, 6—8 tednov stari, po 250 do 300 dinarjev za komad. Svinje, nepitane, so v Zagrebu dosegle ceno 18 do 22 Din, prasci, do 1 leta stari, 17 do 20 Din, preko 1 leta stari 17 do 22-25 Din za kilogram žive teže.

VINO. Kupčija z novimi vini se še ni posebno razvila. Cene: krška in bizeljska rdeča ter bela srednja vina 6 do 7 Din, boljša 8 do 9 Din, belokranjska, navadna, 7 do 8 Din, boljša 9 do 10 Din, ljutomersko-ormoška odbrana vina 11 do 12 Din za liter. Cene so torej precej visoke. Zaradi tega se tudi kupčija ne more razviti.

KRMA. Na mariborskem trgu se prodaja seno po 63 do 75 Din za 100 kg.

= **Vrednost denarja.** Na zagrebški borzi se je dobilo 5. t. m. v devizah: 100 avstrijskih kron za okrog 9 3/4 pare, 100 italijanskih lir za 300 do 303 Din, 1 dolar za 68-20 do 69-20 Din, 100 češkoslovaških kron za 205 do 208 Din, 100 švicarskih frankov za 1330 do 1340 Din.

Beležke

+ **«Gorje Vam, pismarji in farizeji, hinvci, da čistite steklenico in skledo zunaj, znotraj ste pa polni ropa in nepravilnosti! Kače! Gadja zalega! Kako boste ubežali sodbi peklenškega ognja?»** — Tako se bere v evangeliju sv. Matevža v XXIII. poglavju od 25. do 33. vrste. In ravno te svetopisemske besede se strahovito nanašajo na tiste pismarje in farizeje, ki v «Domoljubu» pod škofovo in poslančevo zaščito uprizarjajo divjaško gonjo proti svojim političnim nasprotnikom. — V najnovejši številki znova zmerjajo «Domovino», da je zagovornica vlade državnih tatov. To piše «Domoljub» edino zato, ker v resnici on brani bivšo tigrovsko vlado korupcije, ljudskih sleparjev in pijavk slovenskega davkoplaclevalca. «Domoljubove» farizeje in pismarje vprašamo: Kako boste ubežali sodbi peklenškega ognja!

+ **Hinavstvo brez primere.** Umazani «Domoljub», glasilo klerikalnih tigrov za poneumnjevanje slovenskega preprostega ljudstva, bivši zagovornik radičevskih in drugih boljšeikov ter razbojnikov, se je razjezil, ker nismo po Sušniku, ki je obdolžen oškodovanja države, lopnili kar z loparjem. O ne, ne maramo lagati in cigansko udrihati, temveč povemo le to, kar je res. «Domoljub» bi imel prav gotovo rad, da bi se mi grdo izzmerjali, ker bi nas potem Sušnik lahko tožil. Po zakonu namreč tudi krivca ne sme nihče psovati. Mi nimamo poslanca za odgovornega urednika, da bi se za njegovim hrbtom skrivali kakor «Domoljub», ki piše,

kar hoče, in laže, kar hoče, pa ga ne more nihče pozvati pred sodišče. Mi smo samo stvarno obrazložili, kako je tigrovska vlada škodljiva in da so se v njej baš klerikalci izkazali kot veliki korupcionisti, ki so oškodovali državo za velike vsote in ki so delili «pravico» in delati «red» tako, da so z naravnost divjaškim poželenjem in zadoščenjem preganjali politično jim nasprotno državne nastavljenice.

+ **Kadar si «Domoljub» z ničemer drugim več pomagati ne zna, pride z očitki brezverstva.** To je ena največjih klerikalnih nesramnosti, katera uspe pač le med največjimi bedaki, ki ne vedo, da v političnih bojih naše države ne gre, ni šlo in ne bo šlo za vero, temveč le za nasprotnoča si naziranja v političnih posvetnih zadevah. Če mi nismo za klerikalno avtonomijo, še zato nismo brezverci. Če farovski gospod reče, da je sneg črn, mi pa, da je bel, ravno tako nismo brezverci. Nismo niti brezverci, če bi rekli mi, da je sneg črn, a farovski gospod bi zatrjeval, da je bel. Ni brezverec naprednjak kmet, ki se kot siromak upira, da bi se na njegove stroške postavili lepši hlevi farovškemu gospodu, ki že itak vsak dan uživa dvakrat meso in pije najboljšo vino, dočim mora kmet sam jesti le koruzne žgance in često otepati sam krompir. Zakaj bi bil brezverec, če se kot lačen siromak upira dajati bero debelemu in zmirom sitemu farovškemu gospodu? Kristus je učil zmernost v jedi in pijači in zahteval predvsem od svojih namestnikov na zemlji, da gredo z dobrim vzgledom naprej. Kakšen dober vzgled pa je to, da farovski gospod uči druge, naj se postijo, sam pa vživa vse sladkosti jedi in pijače. Kristus ni imel, kamor bi položil svojo glavo, naša duhovščina pa ima po večini skoroda lepe palače in v hlevih vse polno mukajoče in krulče živine. Naša farovška gospoda ima časopisje pač samo za to, da slepi ljudstvo, da ne bi izpregledalo, kako neramno se danes zlorablja vera za posvetne koristi. Ljudstvo, izpreglej vendar, da ni brezverstvo to, če žigosamo slabo in pokvarjeno duhovščino. Dobro in pravične duhovnike pa bomo mi vedno zagovarjali, kajti zavedamo se, kakšne neizmerne koristi za naš narod bi bili pošteni duhovniški voditelji ljudstva.

+ **Hinavci, kakor jih ni videl svet.** Vsi tisti, ki berete «Domoljuba», se še dobro spominjate, kako Vam je pred meseci, ko je šlo za tigrovska korita, vezal otrobe, da je zveza z zagrebškim veleizdajalcem in brezvercem Radičem potrebna. Tri mesece so se klerikalni tigri po Radičevi milosti gredli na vladi. Ko pa jim je zdaj Radič začel stopati na rep in jih namerava pri volitvah odreti za mandate, se «Domoljub» silovito zaganja v Radiča in ga zmerja tako ostudno, kakor mi kot Radičevi načelni in dosledni nasprotniki nikoli nismo storili. Vi vsi, ki berete tudi «Domoljuba», presodite z zdravimi možgani: ali ni klerikalno početje z Radičem hinavstvo, kakor ga še ni videl svet?

KONEC KLERIKALNEGA NASILJA PRI KMETIJSKI DRUŽBI.

Kakor je znano, so hoteli klerikalci iz Kmetijske družbe, strokovne organizacije slovenskih kmetov, napraviti svojo strankarsko podružnico in so napeli vse sile, da bi se vgnezdili v njej. Dosegli so, da je ministarstvo notranjih del v začetku t. l. protizakonito odgodilo občni zbor Kmetijske družbe, ki je bil določen za 30. januarja t. l.

To odgoditev so si izposlovali zato, da so začeli potem vpisovati v vsej naglici pri podružnicah Kmetijske družbe nove člane — klerikalce. Agitirali in kupovali so duše z denarjem. Tako se jim je posrečilo vpisati okrog 10.000 članov, za katere so klerikalni zavodi plačali udnino.

Ob nastopu tigrovske vlade so se vršile nadaljnje nezakonnosti v Kmetijski družbi. Prav brez vsakega povoda so odstavili vladinega komisarja Kmetijske družbe g. Župneka ter na njegovo mesto posadili klerikalnega profesorja g. Jarca.

Podpredsednik Kmetijske družbe g. Pipan se je radi odgoditve občnega zbora pritožil na državni svet, ki je te dni razsodil, da je bila odložitve nezakonita. Zato se bo občni zbor družbe vršil s starimi delegati.

Tako so klerikalci zopet enkrat žigosani z žigom zakonolomstva. Taki so tigri, ki so bivšo vlado imenovali vlado reda, pravice in zakona.

Tedenske novosti

* Za župana v Ptujju je bil izvoljen dne 5. t. m. demokrat g. dr. Matej Senčar, a za podžupana narodni socialist g. Anton Blažek.

* Železniška proga Ormož-Ljutomer se bo izročila prometu dne 22. t. m. Svečana otvoritev se bo izvršila v prisotnosti zastopnikov pristojnih oblasti.

* Občinske volitve v Trbovljah se bodo, kakor poroča časopisje, vršile dne 1. marca.

* Smrt našega poslanika. V Londonu je v nedeljo umrl naš tamošnji poslanik dr. Mihajlo Gavrilović v starosti 56 let. Mož je bil eden naših najbolj sposobnih diplomatov in je dostojno zastopal našo kraljevino v tako važni prestolici kakor je London. Truplo pokojnika bo na državne stroške prepeljano v domovino.

* Smrtna kosa. V Ljubljani je umrla v 59. letu starosti gospa Lucija Pirc, vdova po bivšem predsedniku in dolgoletnem ravnatelju Kmetijske družbe Gustavu Piru, ki je lani tragično preminul. Pokojnica je v vseh krogih uživala splošno spoštovanje; tragična smrt njenega soproga pa jo je tako močno potrla, da je začela bolehati in prejšnjo sredo izdihnila. — V Ljutomeru je umrla ugledna posestnica Marija Wicherjeva. Bila je skrbna mati in vzorna gospodinja, o njeni uglednosti pa je pričal posebno lep pogreb. — V Slovenjgradcu je naglo preminul inž. Leo Pinterič, šef tamošnje okrožne gradbene direkcije. Pokojnik je bil izvršen strokovnjak in ljubezniv družabnik. — V Borovnici je v nedeljo umrl veleposestnik in trgovec Ivan Majaron v starosti 74 let. Bil je dolga leta tudi borovniški župan in je užival vsestranski ugled. — V Gaberjih pri Celju je po krajši bolezni umrla gospa Terezija Pušnik, soproga tamošnjega posestnika in čevljarskega mojstra, v starosti 60 let. Bila je vedno narodnozavedna žena.

* Radić dobiva denar od boljševikov. Znana stvar je, da Radić vzdržuje stalne zveze z boljševiškimimi agenti na Dunaju. Posebno ogorčenje pa te dni vzbujajo razkritje, da je Radić prejel od boljševikov 50.000 dolarjev ali v našem denarju okroglo poldrug milijon dinarjev za svojo protidrjavno gonjo, ki je posebno v prid ruskim boljševikom. Sovjetski komisarji namreč računajo, da bodo potem Radića zanetili na Balkanu nemire in boljševiško peklo. Toda tudi ti Judeževi groši ne bodo zalegli, zakaj ako je v naši državi še

kaj razsodnosti in odločnosti, je treba podkupljenega seljaškega puntarja Radića poklicati na odgovor.

* Krvavi prazniki Vseh svetih v Zagrebu. Na praznik Vseh svetih so zagrebški komunisti hoteli na pokopališču ob grobu morilca Alijagića, ki je bil obešen radi atentata na ministra Draškovića, prirediti politično manifestacijo. Ker policija tega ni dopustila, so komunisti, pojačeni z radićevsko sodrigo, začeli streljati s samokresi in je bilo več oseb znatno poškodovanih. — Zvečer se je v tem povodu tudi po mestu vršilo več divjaskih spopadov, toda policiji se je končno posrečilo, da je ugnala komuniste in preprečila nadaljnje prelivanje krvi.

* Igra narave. Posestniku Jenku na Jami pri Kranju je krava povrgla tele, ki je imelo čreva in drob zunaj, glavo in noge pa v životu. Telo je bilo zunaj popolnoma golo, znotraj pa obraščeno s pisano dlako. Ta čudni nesvor je sevega kmalu poginil, dočim je krava k sreči ostala pri življenju.

* Pogreša se izza 14. septembra 12letni Ferdo Glaser iz Ruš pri Mariboru. Fant je črnolas in črnook. Oblečen je bil v času, ko je izginil, v temno obleko. — Komur je kaj znano, naj poroča očetu Ferdinandu Glaserju, pristavniku na Smolniku, p. Ruše.

* Star morilec. V vasi Proči pri Novi Gradiški je 70letni starec Tomo Petrovič, od nekdanj znan razsajalec in pretepač, z ostro nabrušenim handžarjem zaklal svojega sosedo Purgarića v naglem prepiru. Starega divjaka Petrovića so seveda po zločinu takoj zaprli.

* Uboj med bratoma. Pri Sv. Jakobu v Slovenskih goricah je dvajsetletni Vincenc Knuplež v družinskem prepiru potolkel svojega starejšega polbrata Janeza iz prvega zakona z ročico. — Janez je z razbito lobanjo kmalu izdihnil, Vincenc pa je zmeden pobegnil v Maribor, kjer se je sam javil policiji.

* Zaradi davka si je končala življenje Pavlina Begović, gostilničarjeva vdova v Sarajevu. Prejela je plačilni nalog za 20.000 dinarjev, imela pa je le toliko gotovine, da si je kupila lizola in par metrov vrvi. Najprej je popila lizolo, nato pa se je skušala obesiti na kljuko v zidu. Toda kljuka se je izruvala, žena pa je padla na tla in izdihnila v strašnih mukah. Ker je sama stanovala, so nesrečnico našli šele tri dni po smrti.

Iz raznih krajev

* Na Zgornji Beli pri Kranju je požar upepelil posestniku Hribarju hišo. Škoda je tem občutnejša, ker je Hribar zavarovan le za majhno vsoto.

* V Strahinju pri Kranju so fantje vsovali pod oknom Strupijeve hiše. Ker sta posestnik Strupi in njegov sin hotela nadležneže odpoditi, se je razvil pretep in je Strupijev sin dobil tako težke rane z nožem, da je izdihnil. Ubijalca so orožniki že izročili sodišču.

* Na Bledu je bil izvoljen za župana graščak g. Ivan Kenda.

* V Doleh pri Litiji je umrl ključar in bivši župan France Grčar s Sele N. p. v m.!

* V Šmartnem pri Litiji so fantje streljali z možnarji ob priliki dobave novih zvonov za neko podružniško cerkev. Neki možnar je eksplodiral ter par fantov ranil, dvajsetletnega Franca Preglja iz Gradišča pri Litiji pa na mestu ubil.

* V Begunjah pri Cerknici je neznan ropar napadel 18letno Ano Zalarjevo, domačo

hčerko, ko je bila sama doma. Zaklical ji je: «Denar in ključ daj, sicer te ustrelim!» Dekle je odvrnilo, da nima ne enega ne drugega. Ropar je nato ustrelil vanjo in jo zadel v desno roko. Nato je hitro pobegnil.

* V Ambrusu je posekana bukev podrja na tla posestnikovega sina Ignacija Peska, da je nesrečnež kmalu izdihnil. Bil je priden in dober mladenič. Pokoj njegovi duši!

* V Rdečem bregu v Dravski dolini je posestnik in župan Miha Vollmeier stopajoč ob vozu zdrknil s ceste v potok Velko in si zlomil hrbtenico. Po težkih mukah je končno izdihnil v mariborskem sanatoriju. Plemeniti in ugledni mož je dopolnil komaj 40 let. Blag mu spomin!

* Na Zgornji Polskavi pri Pragerskem se je 75 let stari lovec baronice Postl utopil v graščinskem tolmunu, ko se je ponoči malo vinjen vračal domov na grad. Njegova smrt je tem bolj tragična, ker se je tam utopilo že več graščinskih uslužbencev.

* V Šmarju pri Jelšah se je poročila gosposodična Silva Gradtova, hčerka gostilničarja in posestnika, z g. Graselijem, trgovcem in posestnikom iz Slivnice pri Celju. — Bilo srečno!

KRALJIČIN DNEVNIK V POSTAJE-NAČELNIKOV BLAGAJNI.

Lansko leto sta potovali naša kraljica Marija in njena mati, rumunska kraljica, po Dalmaciji. Kraljici sta se mnogo vozili po morju ter se končno izkrcali na Sušaku, da se odpeljeja na Bled.

Ko je dvorni vlak že odhajal s koločvora, je sedaj že pokojni kraljev tajnik Vlada Njogoš zapazil, da je iz salona v njegovem vagonu izginil majhen ročni kovčeg iz usnja, v katerem se je poleg drugih predmetov nahajal tudi dnevnik (dve knjigi) naše kraljice Marije, v katerega je kraljica beležila potne vtise in druge zapiske. Ker je kovčeg izginil, je bilo o tem takoj obveščeno ministrstvo notranjih zadev v Beogradu. Cela vrsta dektivov je šla na delo, da bi izsledila tatu, toda niso ga mogli najti. Šele sedaj, celo leto po dogodku, se je zadeva nekoliko pojasnila. Dogodki, ki so privedli do odkritja; so v glavnih obrisih nastopni:

Nedavno so neznan zlikovci vlomili v urad železniške postaje v Bakru, kar je imelo za posledico preiskavo s strani posebne komisije, kateri je načeloval policijski uradnik Vargazon iz Zagreba. Med to preiskavo so prišle na dan zelo zanimive stvari. Sušaški komisar obmejne policije Ujčić je namreč povedal Vargazonu, da ima v rokah podatke o ukradenem kraljičinem kovčegu in njenem dnevniku, ki da se nahaja v blagajni bakrskega postajenačelnika. Komisarja sta takoj odšla na lice mesta ter velela odpreti blagajno. — Postajenačelnik, ki ni vedel, za kaj gre, je odprl blagajno brez obotavljanja. In glej, pod kupi aktov sta ležala — dve knjigi, toliko iskana dnevnika kraljice Marije. Možak je takoj priznal, da je on vzel knjigi. Ko je policija preiskala še njegovo stanovanje, je našla tudi ukradeni kovčeg. Mož je priznal, da je kovčeg odprl s silo in da je stvari, ki so bile v njem, daroval svojim znancom. Z jokajočim glasom je še dodal, da sam ne ve, kako je ta kos prtljage prišel v njegovo posest. Kovčeg je baje nekdo prinesel v urad, postajenačelnik pa se tega ni upal javiti policiji, ker se je bal kazenskih posledic.

Kako se je torej prav za prav izvršila tatvina kovčega, še ni ugotovljeno. Preiskava se nadaljuje in upati je, da bo zadeva v najkrajšem času pojasnjena.

Iz Zveze kulturnih društev

V nedeljo 9. t. m. se vrši predavanje v naslednjih krajih:

V Dvoru pri Žužemberku ob 2. uri popoldne v šoli. Predava g. Milan Cimerman o davkih in taksah ter o prošnjah in pritožbah na državne oblasti.

V Domžalah ob 9. uri zjutraj v Sokolskem domu. Predava g. ravnatelj I. Pestotnik o prvi pomoči živini v sili.

V Smolenji vasi ob 2. uri popoldne v gostilni Ludvika Sladeka. Predava g. okrajni ekonom Kuret o splošnih gospodarskih vprašanjih.

V Sinjem vrhu ob 11. uri dopoldne v šoli. Predava nadzornik Fr. Črnagoj o sadjarstvu.

V Kostanjevici ob pol 8. uri zjutraj. Predava g. major Colarič o vojaški obveznosti.

V Stopičah ob 7. uri zjutraj v gostilni Zagar. Predava g. Anton Likozar o splošnih gospodarskih vprašanjih.

Na Raki ob 7. uri zjutraj v šoli. Predava dr. Fran Čadež o solncu, luni in zvezdah.

V Železnikih ob 4. uri popoldne v Sokolskem domu. Predava prof. Fr. Breznik o slikah iz zemljepisja in zgodovine Jugoslavije.

V Št. Vidu nad Ljubljano ob 4. uri popoldne. Predava prof. Dolžan o postanku sveta in o pračloveku.

V Radomljah ob 10. uri dopoldne v Sokolski dvorani. Predava živinozdravnik Josip Čeh o kužnih boleznih pri domači živini.

V Novem mestu ob 1. uri popoldne v Citalnici. Predava Stojan Bajič o komunizmu v teoriji in praksi.

Na Koroški Beli ob 9. uri zjutraj v sokolski telovadnici. Predava g. dr. Jože Bohinjec o socialni zakonodaji v naši državi.

V Preserju pri Borovnici ob 7. uri zjutraj v gostilni Petelin. Predava g. inž. Ružič o gozdarstvu.

V Birčni vasi ob 10. uri dopoldne v šoli. Predava g. nadzornik Gombač o vinogradništvu.

V Mojstrani ob 8. uri zvečer v Sokolskem domu. Predava g. Oton Ambrož o socializmu in komunizmu.

V Gribljah v Beli Krajini ob 2. uri popoldne v šoli. Predava g. dr. Josip Kunc o prvi pomoči živini v sili.

Na Vrhniki ob 3. uri popoldne predava g. prof. Jeras: Slike iz nacionalne zgodovine in svetovne vojne.

V Stražišču pri Kranju ob 4. uri popoldne. Predava g. dr. Josip Bohinjec o socialni zakonodaji v naši državi.

Ni izdajalec.

Sodnik vpraša potepuha, katerega hočejo poslati po odgonu v njegov rojstni kraj: «Vi nikakor nečete povedati, kje ste doma?»

Potepuh: «Ne, jaz ne izdajam svoje domovine...»

Izžrebani dobitki za naše ugankarje

Rešitve ugank za ugankarsko tekmo, ki smo jo razpisali v 42. številki, so nastopne: Rebus: Stoli stojé na nogah. — Zemljepisni demant: 1.) M. 2.) Kal. 3.) Jarše. 4.) Maribor. 5.) Tabor. 6.) Dol. 7.) R. — Uganka: Nedelja. — Računska šala: Po smrti sestre petih bratov ni ostala nobena sestra več. — Kako mi je ime?: Peter. — Uganka: Zima, zima.

Rešitve nam je poslalo 465 naročnikov. Od teh je pravilno rešilo vseh šest ugank 145, tri do pet ugank je rešilo 218, eno do dve uganki (premalo za vpoštevanje pri žrebanju) pa 42 in le 1 ni rešil nobene. 59 naročnikov, ki so sicer rešili zadostno število ugank, ni poravnalo naročnine. Teh 59 in onih 43, ki so rešili premalo, odnosno nobene uganke (to je skupno 102 naročnika), ni bilo vpoštevanih pri žrebanju.

Rešitve ugank smo prejeli iz različnih krajev Slovenije, Bosne, Hrvatske, Vojvodine, iz Macedonije (vojaki). Udeležili so se ugankarske tekme naročniki vseh slojev, tako kmetje, obrtniki, delavci, uradniki, učitelji, trgovci, odvetniki in drugi stanovni obojega spola. Ker je bilo tekmovalcev tako lepo število, smo k razpisanim 43 dobitkom pridali še 60 (30 «Hči papeža» in 30 «Veliki inkvizitor»), tako da je vseh dobitkov 103.

Žrebanje se je vršilo v torek 4. t. m. in usoda je odločila, da so dobili dobitke naslednji ugankarji:

Prvi dobitnik («Hči papeža», «Lucifer» in «Veliki inkvizitor») je dobil Franc Bedina, dimnikar v Trziču (Gorenjsko), druga dva dobitka («Veliki inkvizitor» in «Hči papeža») sta zadela Elizabeta Černešek iz Nove Štiffe pri Gornjem gradu ter Jožef Kmetič, invalid v Zgornji Voličini pri Sv. Lenartu v Slovenskih goricah.

Nadaljnje dobitke so zadeli:

«Hči papeža» (35 dobitkov): 1.) Franjo Zagore, učit. upravitelj v Kostanjevici. 2.) Anton Gselman, Sv. Martin pri Vurberku. 3.) Ivan Nahčigal, Gornje Jarše pri Mengšu. 4.) Kancijan Zatlter, Savlje, Ježica pri Ljubljani. 5.) Anton Ermenec, Ljubno ob Savinji 77. 6.) Anton Franca, železničar, Grosuplje. 7.) Fran Vidic, orožnik, Mojstrana. 8.) Hinko Baier, občinski tajnik v Ribnici na Dolenjskem. 9.) Radoslav Langus, brivec, Jesenice-Fužine. 10.) Franca Žurbi pri finančni kontroli v Kranjski gori. 11.) Anton Varšek (član SSDU), tvornica za dušik v Rušah. 12.) Karel Škerjanc, Šmarje-Sap. 13.) Ljudmila Udovč, soproga orožnika, Semič. 14.) Avgust Petrič, Mestni trg 13, Ljubljana. 15.) Ivan Knapič, čevljarški mojster, Tacen 63, Št. Vid nad Ljubljano. 16.) Janez Špenko v Potoku, Kapla vas 8, Komenda. 17.) Peter Prebilič, posestnik v Dahnjih njivah, Vinica pri Črnomlju. 18.) Jan Farkaš, šolski ravnatelj v p., Maribor, Koroščeva 8/II. 19.) Milica Jenko, Litija 106. 20.) Justa Kraigher, Gosposka ulica 5/I, Ljubljana. 21.) Hasl Anica, učiteljica v Čirkoveh (Ptujsko polje). 22.) Ivan Skvarča, kanclist, Vrhnika. 23.) Leopold Barle, Gornji Podboršt, Velika Loka. 24.) Ernest Drager, Dramlje-Št. Jurij ob juž. žel. 25.) Ivanka Nadišar, kino, Trzič. 26.) Adolf Ivane, Sodražica. 27.) Peter Šmid, Selca nad Škofjo Loko. 28.) Stiglic Josip, posestnik v Bočni (Savinjska dolina). 29.) Andrej Slokar, Domžale. 30.) Ivan Korošec, posestnikov sin v Glinjah, Braslovče. 31.) Oton Arzenšek, Sv. Rok pri Šmarju pri Jelšah. 32.) Franca Brglez, nadučitelj, Čadram pri Oplotnici. 33.) Ema Šmit, Kostanjevica pri Krškem. 34.) Drago Drofenik, učitelj, Laško. 35.) Mici Bukovec, poštna praktikantinja v Semiču.

«Lucifer» (5 dobitkov): 1.) Valentin Oblak, Srednja vas 57, Bohinj. 2.) Delavsko izobraževalno društvo «Svoboda» (predsednik Franjo Langof), Vrhnika 12. 3.) Jakob Koselj, Radov-

ljica. 4.) Josipina Kalan, nadučiteljjeva soproga, Stružovo pri Kranju. 5.) Ivan Molih, delavec, Rudnik pri Ljubljani.

«Veliki inkvizitor» (30 dobitkov): 1.) Avgust Šimene, rudar, Hrastnik. 2.) Jožefa Gorjup, Velike Bloke, Nova vas. 3.) Mihael Vutkovič, trgovski sodruđnik, Rajhenburg. 4.) Rudolf Knez, učitelj, Št. Vid pri Brdu. 5.) Franjo Gorišek, poduradnik finančne kontrole, Zalec pri Celju. 6.) Anton Istenič, posestnik, Gorenja Planina pri Rakeku. 7.) Simon Fiseher, posestnik, Sv. Križ nad Mariborom, Zg. Sv. Kungota. 8.) Jožef Vidic, Zaloše, Podnart. 9.) Mihael Konečnik, Trnavče, Mozirje. 10.) Franco Rant, učitelj, Stražišče pri Kranju. 11.) Franca Škrlec, krojaški mojster v Vičancih, Velika Nedelja. 12.) Ana Peternel, Vinkarje, Poljane nad Škofjo Loko. 13.) Ivan Papež, Rečica ob Paki. 14.) Franca Poljanec, pismonoša, Škofja Loka. 15.) Jože Pintar, Gozd 7, Kranjska gora. 16.) Anton Lotrič, posestnik, Dražgoše, Železniki. 17.) Ivan Kocjan, krojač, Središče ob Dravi. 18.) Alojz Strah, mlinar pri Gezi Hartnerju, Murska Sobota. 19.) Jakob Kovač, posestnik v Tirni, Sava pri Litiji. 20.) Anton Konebelj, Čanje, Blanca ob Savi. 21.) Matevž Ivanšek, posestnik, Arnovo selo, Artiče pri Brežicah. 22.) Adolf Šaloven, Pesje, Velenje. 23.) N. Jakofčič, Cerkvišče, Gradac. 24.) Ernest Brezovšek, Vransko. 25.) Danica Štibernik, Zagorje ob Savi. 26.) Jakob Eržen, mizar, Lesce (Gorenjsko). 27.) Anton Plat, Mladica 3, Semič. 28.) Franca Tomažič, Nova Lipa, Vinica pri Črnomlju. 29.) Franca Pokorn, vodja elektrarne, Bohinjska Bistrica. 30.) Martin Zalezina, rudar, kolonija 151, Hrastnik.

«Gusarji» (10 dobitkov): 1.) Jože Krošel, Arnovo selo, Artiče pri Brežicah. 2.) Angela Mirtelj, Loke 219, Trbovlje. 3.) Ivo Rebolj, ščetar, Moste-Komenda. 4.) Jožefa Plestenjak, Log 28, Brezovica. 5.) Janez Jager, Dol, Šmarje pri Jelšah. 6.) Fran Križan, Spodnji trg, Vuzenica ob Dravi. 7.) Ivan Avsenik, mizar v Begunjah. 8.) Milan Praznik, Višnja gora. 9.) Franjo Senica, Loke 354, Trbovlje I. 10.) Franjo Jakopec, učitelj, Sv. Rupert v Slovenskih goricah.

«Blagajna velikega vojvode» (10 dobitkov): 1.) Julija Modrinjak, pri g. Decsi, Boškovičeva ulica 40/II., levo, Zagreb. 2.) Andrej Vabič, Plesko, Hrastnik. 3.) Franjo Urbič, upravnik pošte, Sv. Lenart v Slovenskih goricah. 4.) Anton Leber, Borovnica. 5.) Ivan Štukl, Verštanj št. 23, Podčetrtek (Štajersko). 6.) Franjo Vladimir Tončič, nadučitelj, Dolnje Kartelovo, Mirna peč. 7.) Alojz Ugovšek, Šentlenartski vrh, Gornji grad. 8.) Franca Cimprič, posestnikov sin, Novi Kot, Prezid. 9.) Janko Bolha, Studence-Ig 5. 10.) Leopoldina Kovač, hčerka postajenačelnika, Dobrepolje.

«Prigode gospoda Collina» (10 dobitkov): 1.) Rezi Lazar, Kamna gorica na Gorenjskem. 2.) Ivan Bavdek, Dvorska vas 35, Velike Lašče. 3.) Jožef Kokole, Loke pri Zagorju. 4.) Janko Jezeršek, Fužine, Gorenja vas. 5.) Lucy Perotova, Razlagova ulica 7, Celje. 6.) Rodbina Benet, Podkoren, Kranjska gora. 7.) Franca Fende, Primskovo, Kranj. 8.) Josip Zupan, Spodnja Sušica, Bizeljsko. 9.) Janez Šavs, posestnik v Preddvoru (Gorenjsko). 10.) Jožef Črešnik, Hranjigovec, Sv. Tomaž pri Ormožu.

Z razpošiljanjem dobitkov pričnemo v nekaj dneh. Za prihodnji mesec pripravljamo novo ugankarsko tekmo z dobitki. Komur ni bila usoda sedaj mila, naj le ponovno poskusi srečo. Tudi oni, ki so bili sedaj deležni sreče, naj jo znova iščejo. Vsi, ki vas je sreča izbrala, nam ostanite še nadalje zvesti in pridobivajte «Domovini» novih naročnikov.

Iz demokratske stranke

V petek 7. t. m. se vrši plenarna seja k. o. JDS. na Viču pri Ljubljani ob 8. uri zvečer. Udeleži se je dr. Rape.

V soboto 8. t. m. se vrši članski sestanek političnega društva za Krakovo-Trnovo ob 8. uri zvečer v gostilni g. Sokliča. Udeleži se ga dr. Albert Kramer. — Istega dne se vrši plenarna seja k. o. JDS v št. Vidu nad Ljubljano ob 8. uri zvečer. Udeleži se je dr. Rape.

V nedeljo 9. t. m. se vrši plenarna seja k. o. JDS v sledečih krajih: v Zuzemberku ob 3. uri popoldne. Udeleži se je dr. Rape. V Rajhenburgu ob pol 4. uri popoldne. Udeleži se je g. Fr. Majcen.

Za smeh in kratek čas

Ni povoda za ločitev.

Sodnik: «Zakaj se hočete ločiti od svoje žene?»

Gašper: «Ker me tepe in mi meče v glavo, kar dobi v roke.»

«O pač ni vzrok za ločitev, to počenja tudi moja žena»

filtra z odgovorom.

Cestilec: «Milostiva gospodična, vi ste kakor sonce in mi smo planeti, ki ga obkrožamo.»

Gospodična: «Da, prav tako je: obkrožate me in hvala Bogu, da se mi ne morete bližati.»

Prijazna ženica.

«Zenka,» je zbudil možek svojo boljšo polovico iz spanja, «baš ta hip se mi je sanjalo, da sem videl prikazen ogromnega osla.»

«Pusti me spati,» je odvrnila ženka razljučena, «in ne boji se svoje lastne sence!»

Škof in kmet.

O priliki neke birme na Gorenjskem se je udeležil cerkvene slavnosti tudi posestnik Boltežar, ki pa je svoj klobuk obdržal kar na glavi.

Župnik je pridiral ves razburjen do njega in ga okaral toda kmet mu je odgovoril: «Če je škofov blagoslov dober, bo prodrl tudi skozi klobuk.»

Zmisel za barantijo.

Mati: «Ančica, ti se moraš marljiveje posvečati klavirju. Ako boš pridna in se vsak dan vežbala, dobiš vsak dan 5 dinarjev.»

Ančica: «Samo 5 dinarjev? Sosedovi iz gornjega nadstropja pa mi ponujajo po 10 dinarjev dnevno, samo da ne bi igrala.»

Sedaj je dobro! pravi mož, ko mu je njegova pametna žena zdrgnila hrbet in ude s Fellerjevimi bolečine olajšaje.

šim Elsa-Fluidom. Imate li bolečine v udih, nahod, glavobol, zobobol, grče? Ali trpite na slabosti, slabem spanju, nervoznosti? Poizkusite Fellerjev Elsa-fluid, ki vam bo v hudih dneh dober prijatelj. Zavoj s 6 dvojnati ali 2 specialnima steklenicama z zavojnico in poštnino za 62 Din pri lekarni Eugen V. Feller v Stubici Donji, Elsatrg 360, Hrvatska.

MALI OGLASI

Lešnike (domače), lipovo seme, makovo seme, bukov žir, fižol in druge pridelke kupi v vsaki množini
GOBAN, d. z o. z., Ljubljana, Sv. Petra cesta 85.

Levol. gozdarji, delavci, priporočamo Vam, da si kupite

obleke,

pelertine, sakuje, blazne, dežne plašče iz gume, vsakovrstno perilo po najnižji ceni in pri konfekcijski industriji

Drago Schwab, Ljubljana

Dvorni trg št. 3 (pod Narodno kavarno).

Največja zaloga vsakovrstnega blaga za moške in dečke. Zahtevajte vzorce!

Naročeno blago se razpošilja po poštne povzetju. V lastni režiji se izdelujejo usnjeni (kožni) rekele, blazne in čepice v črni, rjavi in sivi barvi.

Obleke po meri.

Je li prenehanje bolečin vredno ene poizkušnje?

Potem ne toži, temveč poskušaj: LEKARNARJA FELLERJA EL-SA-FLUID. Imaš li bolečine v obrazu? Po vsem telesu? Muči te li revmatizem, glavobol, zobobol? Ako si preobčutljiv proti mrzlemu zraku, ti bo drgnjenje z Elsa-Fluidom olajšalo bolečine, te okrepi in osvežilo. Znotraj za želodec, pri krčih, bolečinah nekoliko kapljic na sladkorju. Mnogo izdatneje in bolje delujoče kot francosko žganje, najboljšo sredstvo te vrste! Z zavojnico in poštnino vred stane:

1 zavoj s 6 dvojnati ali 2 special. stek. 62 Din.
2 zavoja s 6 dvojnati in 2 special. stek. 96 Din.
3 zavoji s 12 dvojnati in 2 special. stek. 130 Din.
6 zavojev s 18 dvojnati in 6 special. stek. 240 Din.

Naročila naj se natančno naslove na:

EUGEN V. FELLER, lekarnar
v Stubici Donji, Elsatrg 360, Hrvatska.

|| Za dopolnitev zavoja se priporočajo: ELSA-KROG-LICE, milo odvajano sredstvo s dobrim uspehom. ELSA-RIBEJE OLJE krepi slabe otroke in odrasle. ||

Ako si hočete nabaviti za jesen in zimo

dobro in ceno blago

posetite trgovino 17

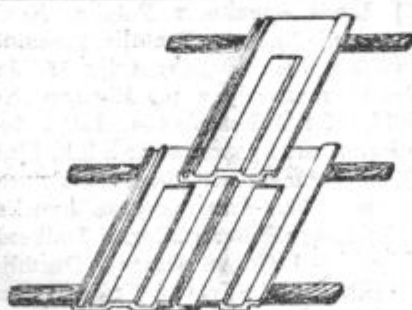
Anton Savnik, Škofja Loka, Glavni trg

Pogreša se

izza dne 14. septembra 1924.

12 leten fant Ferdo Glaser

črnos in črnook, oblečen takrat v temno obleko. Za obvestilo o fantu prosi oče Ferdo Glaser, pristavnik na Smolniku, pošta Ruše. 79

Miklošičeva c. 13

Najcenejše strešno kritje!

Združene opekarne, d. d. v Ljubljani

prej VIDIC-KNEZ, tovarno na Viču in Brdu

redijo v poljubni množini, takoj dobavno, najboljšo preizkušeno modelo strešnikov, z eno ali droma zarezama, kakor tudi bobrovcev (biber) in

zidno opeko.

Na željo se pošljeta takoj popis in ponudba!

Pri nakupu zase in družino se Vam priporoča domače podjetje z dobrim trpežnim blagom samo

„Češkega izdelka“ - **Janko Češnik** - Ljubljana, Lingarjeva ulica

SUKNO za zimske suknje, štof, kamgarn; **SUKNO** za ženske mantelne, plašče, velour, pliš, žamet.

Novosti v volnenem in pohatistem blagu. 62

Originalke, kocke, svilnate, plišaste, žametaste, volnene rute in šerpe. Posteljne garniture, odeje domačega izdelka, konjski koci, plahte itd

Vse po znatno znižani ceni **Postrežba strogo poštna!**